Щоразу ловили її,
чотирнадцятилітню, під лісом –
хай не тікає на село до мами
мужня жона!

Може б, не спіймали,
якби тікала не тією дорогою,
на якій кожне яблучко,
паданицю кожну підбирала
для старої корови.

Може би, втекла,
якби дуже захотіла –
снився їй той принц Фердінанд!
Може б, не тікала,
якби не знала,
що з усіх доріг на світі
ніхто ніколи
не донесе їй яблучко.

"Мамо!" – кричатимуть на далекій Україні.
Шепотітимуть: "Мамо..."